

ಪ್ರಬಂಧ

ಖಾರವಾದವರು ಏಳುವುದೆಂದರೆ ಉದ್ದು ಹೆಚ್ಚಾದ ಮೇಲೆ ಕಾವಲಿಯಿಂದ ಏಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾದ ಹಾಗೆ!

ನಮಸ್ತಾನೆಯ ಮೈತ್ರಿನಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರಾನೆಯ ಹಾಸಿಗೆಯೊಂದಿದೆಯ್ಯಾ, ಅದರ ಅರ್ಥಕ್ಕೆಯಿಂದ ಮಲಗಿದರೂ ನಡುರಾತ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೊದಿಕೆ ಸ್ತುಕೊಂಡು ನಿಶಾಚರಿಯಂತೆ ದುಡುದುನೆ ಕೆಳಗಿಲಿದು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯೊಂದಿಗೊಂಡು ಅನುಭಂಧವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಿದ್ದೆ ಬರುವುದು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಇದೆ.

ತಾಗಿಲ್ಲಾ ಬಂದು ಹೋಗುವವರಷ್ಟೇ. ಹಾಸಿಗೆ ವಸ್ತುಗಳು ಬೇಕಣಿಸ್ತೇ. ಅದರೆ ಬಂದು ಉಳಿಯುವವರೇ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರ ಅಂಚೋಣವೂ ಇದೇ. ಜಮಾನಾ ಬುದಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಡಿಗಳೇ ಬೇಡ. ನಾಲ್ಕಾರು ದೊಡ್ಡ ಮೊಡ್ಡು ಗಾಂಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುವವರೂ ಇಂದಾರೆ. ಅದರೆ ನಮಗಂತೂ ಒಳ್ಳಿಯ ಹಾಸಿಗೆ ತಲೆದಿಂಬು ಹೊಡಿಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕು ನೋಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೆಳಗಿನವರೆಗೂ ಹಾಸಿಗೆ ಸರಿಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ಕಳೆದುಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

ನಾವು ಕೆಲವಾರು ಹೆಂಗಸರು ಪರಿಖಿತರೊಬ್ಬಿರ ಮನೆಗೆ ಯಾವುದೋ ಸಮಾರಂಭಹೊಂದು ಹೋಗಿದ್ದೇವು. ಹೀಗೇ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡುವಾಗ ಕೋಣೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೋಸ ಲೇಪುಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಮೇಲೆಂದಿರಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕು ಮಕ್ಕಿರಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಹತ್ತಿ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಿಸಿಸುವವರು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅವಲ್ಲ ಚಂದವಾಗಿ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಪವಡಿಸಿದ್ದು. ನಾನು ಅಳ್ಳುರಿಯಿಂದ ‘ಇದೇನೆ ಇಮ್ಮೋಂದು ಹೋಸ ಹೋಸ ತಡಿಗಳಲ್ಲೇ?’ ಎಂದಾಗ ಮತ್ತಾರೋ ಹೇಳಿದರು, ‘ಇವರು ಅಪರ ಮಾಡಿಸ್ತಾರೆಲ್ಲ ಹಂಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಶಯ್ಯಾದಾನವೂ ಇಲ್ಲೇ ಬಂದಿರಬೇಕು.’ ಹಾಸಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬಹುದು ಬಿಡು ಎಂದು ನಾನು ಬೆರಗುವಡೆದು ಸುಮ್ಮಾಡೆ. ಮರಣಾನಂತರದ ಕರ್ಮಾಂಗಿಗಳ ದಾನಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಶಯ್ಯಾದಾನವೂ ಮುಖ್ಯವಾದ್ದೇ.

ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸದಾ ಮಲಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಸೇಮಾರಿಗಳ ಲಕ್ಷಣ. ಎಲ್ಲಂದರಲ್ಲಿ ತಂದು

ಬಿಳಿದಬಾರದು ಅದು ಅಸದ್ದಾಳತನ, ರಾತ್ರಿ ಮಾತ್ರ ಹಾಸಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುವುದಿತ್ತು. ಅದರ ಈಗ ಅದೇನೋ ದಿವಾನೆ ಎಂದು ಬಂದು ಕೂರಲು ಮಲಗಲು ತಿನ್ನಲು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರಷ್ಟು.

ಉದ್ದಾನುದ್ದದ ಮೈತ್ರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ಹಾಸಿಗೆ ನಿನ್ನದು ಹೇಳಿಗೆ ಎಂದು ಜಗ ಜ ವಾಡು ತ್ತಾ ದಿಂ ಬಿ ನ ಲೀ ಹೊಡೆದಾಡಿ ಹತ್ತಿ ಕುಣಿದು ಭಜರಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗಿನವರೆಗೆ ಎಷ್ಟರ ದಾತಿಲ್ಲದಂತೆ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೋ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆಗಳು ವ್ಯಧಿ ಪಡೆಬಹುದಲ್ಲವೇ! ಹೋಸ ಹೋಸಬಿರು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಬೀಳೆ ನೆಲೆ ಕಾಫಿಮುಯಾಯ್ತೇನೋ ಎಂಬ ಬೇಸರವೂ ಇದ್ದಿರಬಹುದು.

ಪ್ರತಿ ಯೋಂ ಡಾ ಹೋಸತನಕ್ಕೆ ಒಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲಾಗುವ ಬಂದು ರೀತಿಯ ಅಪೋ ದೇಪ್ ಕಾಲವಿದು. ಸಂಸಾರ ಹುಟ್ಟಬುದು ಶರುವಾಗುವುದು ಕೆಲವೇಂಷ್ಟು ಮುಕ್ಕಾಯಿವಾಗುವುದೂ ಸಹಾ ಈ ನಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆಗಳಿಂದಲೇ! ಬದುಕು ಸಹಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಲ ಮುಗಿಯುವುದು ಯಾವುದೋ ಬಂದು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೇ ಅಲ್ಲವೇ!

ಅವರವರ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಸರಳತೆ ಆಡಂಬರಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇರುವ ತಡಿಗಳೇ ಲೇಪುಗಳೇ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವವರೇ. ನಿಮಿಸ್ತು ಮೀರಿಸುವ ಅಂದ ಚಂದದ ಬೆದಗು ಬಿನ್ನಾಳಿದ ಬಿಂಬಾರಾಮಿಗಳಾದ ಯಾರೇ ಬರಲಿ ಹೋಗಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ದಕ್ಕೆ ಬಾರದು.

ತಡಿ ರಿಪೆರಿ... ಹಾಸ್ಟ್ ರಿಪೆರಿ... ತಡಿ ರಿಪೆರಿ... ಓ ಮತ್ತೆ ಇವರು ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ...